

Kmetijske in rokodelske novize.

Na svetlobo dane od z. k. kmetijske drushbe.

N° 40.

V frédo 2. Kosoperska.

1844.

Te novize pridejo vsako frédo na dvéh zhetertnih listih v Ljubljani na svetlo. Plazhujejo se v pisarnizi z. k. kmetijske drushbe v hišhi 195 v Šalendrovih ulizah bliso Brega; sa Ljubljano in sa tiste, ki jih ne dobivajo po pošhti, sa zelo leto s 2 fl., — sa pol leta s 1 fl.; prejmljejo se pa pri natiskovavzu na Bregu Nr. 190. Po pošhti veljajo sa zelo leto 2 fl. 30 kr., — sa pol leta 1 fl. 15 kr. Po vsih z. k. pošhtah se snajo dobiti.

NJIH VISOKOSTI, PRESVITLIMU

G O S P O D U J O A N U ,

c. k. nadvojvodu,

ZAČETNIKU NOTRAJNO-AVSTRIJANSKIGA OBERTNISKIGA DRUŽTVA

proti koncu

Ljubljanske obertniske razstave 1844.

Veséli Slovenja, veséli se Krajna!
Obnébje se jásní nad Tvojo glavó;
Iz ólike mira Tí véneec poganja,
Ki vénečal bo Tebi dolíno, goró.

Zveličavna zvézda v brezkončni svitlosti
Na nebesu čistim nad nami budí,
V kteri se jasno v svoj' visokosti
Nadvojvoda Janez zapisan bliší.

Kó iskrice 'z plama puhté brez števila
Ko svete germade o Kresi goré;
Takó milih žarov nebrojena sila
Te zvezde dobrotne v Slovenijo gré.

Imé Tvoje, vítez v čerkah je zlatih
Na dvórih visokih, v kočí priprost',
Na 'zdelkih vsédnih, na kamnih bogatih
Leskéce se rajsko Njegova svitlost.

Dobrave pusté si napravil rodovitne,
Poljana Tí cvétik ponuja v spomin,
Ki tvóriti dela umé glasovitne,
Je Tebi hvaležin Slovenije sin.

Náukam stezico odperaš narávno,
Obertnosti sam si nar bolj učenik,

Daš našim jeziku uzvišenost slavno,
V sercih postavljaš si véčni spomnik.

Serecá niso hládniga naši sinovi,
Ogréva studenec jih Tvojih dobrot,
Goréce ljubezni Tí žari njihovi
Kipijo iz ganjenih njedrij naprot.

O Vojvoda blážen visoc'ga plemena!
Ki tol'ko narodov prepéva Tí čast,
Ki poznim unukam spomin Tvojga iména,
Deležnim dobrot Tvojih, delal bo slast!

Ob Savi in Soči Tí pesmi donéle,
Snežnik' bodo sivi njih slišali glas,
Ob Muri in Dravi Slovenke Tí péle,
Razlegal bo v slavi se Krajnski Parnas.

Bo zemlja umétna v náukih slovela,
Se kmet, rokodélec v sreč' veselil,
Glej! sledni poreče, osrečnik mi déla
Visoki Nadvojvoda Janez je bil.

Veséli Slovenja, veséli se Krajna!
Obnébje se jásní nad Tvojo glavó;
Iz ólike mira Tí véneec poganja,
Ki venčal bo Tebi dolíno, goró!